

'Boksen' har løftet vores faglighed og gjort os mere synlige

Socialpædagogerne Inge Tang og Kristina Auerbach bruger 'Brückner-boksen' som arbejdsredskab til at samle alle informationer om borgere med sen-hjerneskode. Det sætter det hele menneske i centrum og kvalificerer den tværfaglige indsats

Ulla Abildtrup / Foto: Søren Kjeldgaard

14. jun 2021



Da Inge Tang og Kristina Auerbach fik indført analysemodellen 'Brückner-boksen' på deres arbejdsplads betød det bl.a., at deres socialpædagogiske faglighed blev mere synlig i det tværfaglige samarbejde.

Metoder og tilgange

Voksenhandicap

Kristina Auerbach og Inge Tang arbejder begge som socialpædagoger på Lunden i Varde – et bo- og rehabiliteringscenter for mennesker med en hjerneskode som følge af ulykke eller

sygdom. For et halvt år siden introducerede de deres kolleger for det socialpædagogiske arbejdsredskab 'Brückner-boksen'.

- 'Boksen' systematiserer og kvalificerer vores viden om borgeren og støtter os i at se det hele menneske, forklarer Kristina Auerbach.

Brückner-boksen er en analysemodel udviklet af Louise Brückner Wiwe, [som du kan læse et portræt af her](#). Den afdækker borgerens situation før, under og efter hjerneskaden. På Lunden er det socialpædagogerne, som har ansvaret for at skrive og opdatere boksen i samarbejde med borgeren selv, eventuelle pårørende og indhentet journalmateriale fra eksterne samarbejdspartnere.

- I boksen samler vi alle informationer om borgeren fra sygdomshistorien, til opvækstvilkår i de tidligere år, uddannelse og erhverv, børn og ægtefæller, og så sørger vi for hele tiden at holde informationerne opdaterede i takt med, at for eksempel civil status, familiære forhold eller interesser ændrer sig. På den måde kan andre faggrupper, nye medarbejdere eller afløsere hurtigt få et overblik over en borger, siger Kristina Auerbach.

Alle informationer samlet ét sted betyder en mere kvalificeret indsats

Lunden har både borgere på rehabiliteringsophold, nogle, der bor fast på stedet og borgere, som får hjælp efter Servicelovens § 85. Brückner-boksen er i dag et fast arbejdsredskab for hele centret, men tilpasses den enkelte borgers livssituation.

- Når vi skal modtage en ny borger, læser jeg sygdomshistorien og øvrige informationer igennem og fører dem ind i borgerens boks. Så er personalet godt forberedt, når vi møder borgeren. Vi kender til forløbet, før han kom til os, hans interesser, familiemæssig baggrund med mere. Resten af informationerne til boksen vil løbende blive indhentet i form af samtale med borgeren og de pårørende. Det hele er samlet ét sted, og vi behøver ikke bladde tilbage i gamle journaler, fortæller Kristina Auerbach.

Når borgeren er på rehabiliteringsophold, opstiller kommunen en række bestillingsmål, som de skal opfylde. Et mål kan fx være 'udvikling og vurdering af borgerens behov for støtte i forhold til døgnrytmen'.

- Herunder opstiller vi nogle delmål, som tager udgangspunkt i den vanskelighed, som borgeren har. Vi tager boksen i hånden og finder frem til, hvilken årsag kunne der ligge bag problematikken, og hvilken strategi vi først vil afprøve. Måske har en pårørende fortalt, at borgeren aldrig har kunnet holde aftaler. Måske er han B-menneske, eller måske er det en

kognitiv vanskelighed, som vi kan afhjælpe med en kalender med farvekoder, hvor grøn står for træning, blå for aftensmad og så videre. Når delmålet er nået, kan vi gå videre til næste mål, forklarer Kristina Auerbach og Inge Tang.

En boks fuld af 'aha-oplevelser'

Det er vigtigt for de to socialpædagoger, at borgeren hele tiden er i centrum, og det gode humør må gerne følge med træningen, hvilket boksen kan hjælpe med til, siger Inge Tang.

- Hvis en fysioterapeut for eksempel giver udtryk for, at en borger ikke er motiveret for at træne, uanset hvor meget hun prøver at motivere ham, kan vi bruge boksen som arbejdsredskab til at finde en løsning. Måske fremgår det af boksen, at borgeren tidligere har været glad for natur, så kan jeg foreslå en cykeltur i skoven fremfor motionscyklen. Vi havde et konkret eksempel, hvor en af vores borgere altid havde holdt af en hotdog, da fandt vi motivationen ved at lade cykelturen gå forbi pølsevognen, smiler hun.

Da de introducerede Brückner-boksen for kollegerne var der da også mange 'aha-oplevelser' for alle. Pludselig så de nemlig nogle sammenhænge, de ikke havde tænkt over før:

- Der var for eksempel en af vores faste beboere, som altid stoppede op, når vi gik tur og faldt i snak. Pludselig gik det op for mig, at det hænger sammen med, at hun har problemer med delt opmærksomhed – hun kan ikke både styre el-kørestolen og føre en samtale. Så nu kan vi arbejde med borgeren langt mere kvalificeret måde, siger Inge Tang.

Et fælles sprog og en mere synlig socialpædagogik

Inge Tang og Kristina Auerbach hørte første gang om Brückner-boksen på et kursus for to år siden. De to socialpædagoger kunne straks se, at boksen kunne løfte deres faglighed og synlighed som faggruppe, men kommunen mente, at Lunden havde nok i KRAP-modellen (Kognitiv, Ressourcefokuseret og Anerkendende Praksis).

- KRAP er målrettet voksne med udviklingshæmning, men vi arbejder med sen-hjerneskadede, og her er det vigtigt også at se på, hvem borgeren var før skaden. Desuden savnede vi nogle flere fakta og boksen er meget konkret, siger Inge Tang.

Alle borgerne har nu fået udarbejdet en boks og Inge Tang er glad for, at kommunen sidste år gav Lunden lov til at implementere redskabet:

- 'Boksen' har betydet rigtig meget for vores synlighed i det tværfaglige samarbejde. I dag er det lige så lovligt at sige, at vi skal se på livshistorien og finde ud af, hvad hjertet er fyldt af,

og hvad hjernen kan bidrage med. Alle faggrupper er enige om, at boksen er et vigtigt arbejdsredskab og slutter op om den. Boksen har givet os et fælles sprog på tværs af hele huset.'